

Iz dela rezervnih vojaških starešin

Najpomembnejša je množičnost

Program dela šišenskih rezervnih vojaških starešin ni mrtva točka na papirju. V januarju in februarju je bilo živo v vseh krajevnih organizacijah ZRVS. Na delovnih konferencah so pregledali opravljeno delo, predvsem pa prediskutirali letošnje izvajanje strokovnovojaškega dela kot tudi idejnopolitičnega delovanja. Tematika delovnih konferenc pa se je obrnila tudi k drugim problemom, kot so: kolektivno vodenje v organizacijah ZRVS, razprava o osnuku zakona o ljudski obrambi in družbeni samozasčitvi. Skoraj ni bilo konference, ki ne bi imela tudi svečanega dela, na katerem so tovarišem, ki aktivno delujejo v organizaciji ZRVS ali na drugih področjih obrambnih priprav, dali priznanje in pohvale.

Drugo programsko delo v teh začetnih mesecih pa je bolj temeljilo na idejno-političnem izobraževanju. Za rezervne vojaške starešine so bila pripravljena predavanja: o konferenci neuvršenih v Havani, o gospodarski in varnostni situaciji.

Obisk je bil več kot zadovoljiv in kaže, da si takšnih temeljito pripravljenih predavanj še želimo. Seveda pa sami tega ne bi mogli izvesti. S predavatelji so nam priskočili na pomoč člani občinskega komiteja Zveze komunistov občine Šiška in izvršnih organov skupščine občine Šiška, za kar se jim zahvaljujemo.

Ne smemo pozabiti Dražgoš. Kot vsako leto smo se tudi letos rezervni vojaški starešine Šiške udeležili te politične športne manifestacije po poteh Jelovice. Šišenska organizacija je bila na pohodu kar s petimi ekipami. Vsako ekipo so sestavljali mladinci in pet starešin. Tekmovalna pot, po kateri so hodili naši tovariši, se imenuje pot narodnega heroja Kebeta.

Menimo, da je tu pomembnejša množičnost kot sam uspeh na tekmovanju. Kot vsako leto so se tudi letos naše ekipe uvrstile v sredino tekmovalnih rezultatov.

Na predsedstvu ZRVS občine Šiška kot tudi v komisijah pa v februarju intenzivno potekajo priprave za izvedbo letošnjega strokovno vojaškega pouka, ki ga bodo začeli izvajati v nekaterih krajevnih organizacijah ZRVS že v začetku marca in končali v sredini junija.

Janko Babič

Spremembe zakona o vojaški obveznosti

Izredno zanimanje za novosti

Le redkokdaj vzbudi razprava o novostih v nekem zakonu, odloku ali podobnem toliko zanimanja kot je to v primeru Zakona o vojaški obveznosti. O spremembah in dopolnitvah le-tega teče namreč javna razprava, ki naj bi prispevala bistven delež, da bi bilo sleherno določilo zakona kar se da prilagojeno življenju na vseh ravneh.

• Sedanji Zakon o vojaški obveznosti velja od leta 1974, v tem času pa se je v življenju marsikaj spremenilo, zakon kot tak pa naj bi sledil in spremljal realnost. Že leta 1977 so naredili strokovnjaki ustrezno oceno uporabe zakona, na podlagi le-te pa so začeli izdelovati predlog sprememb in dopolnil.

• Res je sicer, da gre za nekatere izredno pomembne in zato tudi odmevne spremembe, vendar ne smemo spregledati nečesar drugega. Zadnji čas v naši družbi čedalje bolj premagujemo klasično pojmovanje oboroženih sil. Med našimi delovnimi ljudmi in občani, med delavsko in študirajočo mladino se vse bolj uveljavlja načelo združevanja splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite. Zadeve, ki so morda še pred nedavnim sodile le v pristojnost vojaških strokovnjakov, so sedaj v pravem pomenu besede postale last vseh.

• Prav tu naj bi se nadaljevala rdeča nit, ki povezuje vse predvidene in tudi še ne predvidene spremembe zakona takega, kakršen je sedaj. Koliko je predlog sprememb in dopolnil realen in torej sprejemljiv, potrjuje dejstvo, da so ga že sprejeli v Zveznem izvršnem svetu in je minuli mesec prišel v javno razpravo.

Kdaj k vojakom?

• O vseh bistvenih novostih, ki med drugim predvidevajo tudi vojaško obveznost za ženske, sicer pa se v glavnem nanašajo na pravice in dolžnosti vojaških obveznikov, se bo lahko najširša javnost izrekla v pričetki javni razpravi. Že doslej pa so med mladimi ljudmi največ pozornosti vzbujala vprašanja, kdaj bodo fantje v prihodnje oblekli olivnospivo uniformo, kako dolgo bo trajal vojaški rok in pod kakšnimi pogoji ga bo mogoče odložiti za nekaj časa. Daleč smo še od dokončne oblike zakona, vendar lahko že sedaj zapišemo, da se naši armadi obeta, da bo mlajša in lepša. Fantje naj bi odšli na službo vojaškega roka takoj po končani srednji šoli (oziroma po usmerjenem izobraževanju), vojaških obveznosti pa naj bi bila deležna tudi dekleta.

Takoj naj zapišemo, da bo to prispevalo k večji enakosti. Danes namreč nekateri lahko odložijo službo vojaškega roka, drugi pa ne. In še bi lahko naštevali druge možne spremembe, a naj na koncu omenimo še možnost, da bo trajal vojaški rok za vse vojaške obveznike 15 mesecev, za mornarje, ki sedaj služijo 18 mesecev, bi to pomenilo 3 mesece skrajšanja.

Studentje, ki bodo ob vpoklicu k vojakom že vpisani na neko fakulteto, bodo služili 12 mesecev, potem bodo nadaljevali študij. Če štiritletnega študija ne končajo v predvidenem roku (enako velja tudi za dveletne višje šole), bodo še za tri mesece oblekli uniformo.

In še enkrat. To so le nekatere izmed možnih sprememb, o katerih še zdaleč ne moremo govoriti kot o že dokončnem dejstvu. Javna razprava namreč še traja.

T. Perič

ZIVA – svetovalnica za življenje v dvoje

Ko stopita v korak...

(sd) Vsakdanjik pomeni neprestano naglisco. Na delo, h kosilu, po opravkih. Vse manj časa ostaja človeku zase, za prijatelje, za sočloveka. Odtujenost človeka od sočloveka je vse težje premagati, marsikdo ostaja osamljen in šele, ko je sredi problemov, se te osamljenosti prav zave. In takrat je težko kar čez noč najti sočloveka, nekoga, ki ti bo stal ob strani v najtežjih trenutkih. Kje najti pomoč? Takrat potrkajo na vrata Zive, svetovalnice za življenje v dvoje, takrat zaživijo njeni telefoni.

• Na tisoče ljudi je v desetih letih že obiskalo ustanovo s staroslovanskim imenom Ziva, na tisoče jih je s posredovanjem Zive rešilo svoje probleme, ne samo probleme osamljenosti, rešili so tudi neskladja življenja v dvoje.

• Njene kartoteke so polne imen, polne podatkov o ljudeh, ki iščejo sebi primerne partnerje. Prva srečanja so plaha, podobna prvošolskim, odločitev o skupnem življenju je na začetku razumska, vendar pogosto vzklije ljubezen. V Zivi si prizadevajo predvsem za pristrčne medsebojne odnose, opozarjajo ljudi, da se morajo nenehno prilagajati, da morajo duhovne vrednote prevladati nad materialnimi, da je treba najti veliko časa za življenjskega sopotnika, da je potrebno poiskati skupne prijatelje in skupen način preživljanja prostega časa. Zrele osebnosti laže plujejo čez čeri skupnega življenja, če se zatakne, je Ziva še vedno mesto, kjer pomoči nikoli ne odklonijo.

• Ziva ima poleg ljubljanske centrale še enote v Mariboru, Beogradu in Zagrebu, močno pa si želijo razviti poverjeniško mrežo, ki bi na terenu odkrivala možne kandidate za

skupno življenje. V njihovih kartotekah je zdaj veliko imen kmečkih fantov, zlasti z visokogorskih kmetij, ki ne morejo najti družice. Dekleta se nerada odločajo za kmetije, ki pa bi šele z njihovim prihodom zaživele, zdaj pa so, nasprotno, obsojene na propad. Samo na Bloški planoti je več kot sto neporočenih fantov, marsikdo zato zapusti kmetijo. Podobne probleme imajo delavci na začasnem delu v tujini, ki so jim zlasti v času okrog novega leta namenili veliko pozornosti.

• Ziva, svetovalnica za življenje v dvoje, lahko marsikdaj pomaga. Prve informacije lahko dobijo stranke po telefonu (325-865, 313-180), sledi obisk v lično opremljenih prostorih za Bežigradom, Hranilniška 7 a, zagotovljena je anonimnost, potem pridejo prva srečanja. Samo, zavedati se je treba, da iskalec neveste ali iskalka ženina nista idealna, da tudi Ziva ni »samopostrežna«, v kateri bi si vsakdo lahko izbral najlepšega in najboljšega partnerja, pa je tudi pri obisku te ustanove treba ostati na realnih tleh...

